

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

21.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 14-го Марта. — 1847 — Wilno. PIĄTEK, 14-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 8-го Марта.

1-го числа сего Марта совершено было въ придворномъ Соборѣ Зимняго Дворца, предъ Литургіею, Святое Крещеніе Его Императорскаго Высочества, Князя Евгенія Максимиліановича, въ присутствіи: Ихъ Императорскихъ Величествъ, Ихъ Императорскихъ Высочествъ: Государя Наслѣдника Цесаревича, Государей Великихъ Князей Константина Николаевича, Николая Николаевича, Михайла Николаевича; Михайла Павловича, Государыни Княжны Маріи Максимиліановны. Принца Петра Ольденбургскаго и Его Великогерцогскаго Высочества Принца Александра Гессенскаго, знатныхъ обоего пола особъ, Дипломатическаго Корпуса, Генералитета, Гвардіи, Арміи и Флота Штабъ и Оберъ-Офицеровъ. Дамы были въ Русскихъ платьяхъ, а Кавалеры въ парадныхъ мундирахъ.

Высоконоворожденный Князь привезенъ былъ въ сей день, въ 11-мъ часу утра, изъ Маринскаго въ Зимній Дворецъ, Г-жею Гофмейстериною Двора Государыни Великой Княжны Маріи Николаевны Захаржевскою, въ парадной каретѣ, цугомъ, въ сопровожденіи ѣхавшихъ, въ двухъ парадныхъ же каретахъ, въ одной—Шталмейстера Двора Ея Императорскаго Высочества, Графа Вильгельмса, и въ должности Шталмейстера Двора Его Императорскаго Высочества Государя Наслѣдника Цесаревича, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Толстаго, а въ другой—бабушки, кормилицы и мамы.

Предъ Высочайшимъ выходомъ, Церемоніймейстеръ Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Сабуровъ, принесъ въ церковь орденъ Св. Андрея Первозваннаго, на золотомъ блюдѣ, и поставилъ на приготовленный столъ. При входѣ въ церковь, Ихъ Императорскія Величества были встрѣчены Высокопреосвященнымъ Антоніемъ Митрополитомъ Новгородскимъ и С. Петербургскимъ и знатнымъ Духовенствомъ, со Крестомъ и Святою водою. Высоконоворожденный несеиъ былъ въ церковь Г-жею Гофмейстериною Захаржевскою, по сторонамъ шли, поддерживая подушку и покрывало, Шталмейстеръ Графъ Вильгельмскій и въ должности Шталмейстера Толстой. По окропленіи водою, Его Императорское Высочество Герцогъ Лейхтенбергскій изволилъ выйти изъ церкви въ ближайшій покой. Въ сіе время Духовникъ Ихъ Императорскихъ Высочествъ, Протоіерей Бажановъ, приступилъ къ совершенію Святаго Крещенія. Воспріемниками были: Государь Императоръ, Его Королевское Высочество Принцъ Карлъ Баварскій, Ея Императорское Высочество Княжна Марія Максимиліановна и Ея Королев-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 8-go Marca.

Dnia 1-go Marca odbył się w Nadwornej Cerkwi Zimowego Pałacu, przede mszą, obrzęd Chrztu św. Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, XIECIA EUGENIUSZA MAXYMILIANOWICZA, w obec Ich CESARSKICH MOŚCI, Ich CESARSKICH WYSOKOŚCI: CESARZEWICZA NASTĘPCY TRONU, WIELKICH XIAŻĄT KONSTANTYNA NIKOLAJEWICZA, NIKOLAJA NIKOLAJEWICZA, MICHAŁA NIKOLAJEWICZA, MICHAŁA PAWŁOWICZA, WIELKIEJ XIEŻNICZKI MARYI MAXYMILIANOWNY, Xiecia Piotra Oldenburskiego i Jego Wielko-Xiążęcój Wysokości Xiecia Alexandra Hessenskiego, znakomitych obójga płci osób, Ciąła Dyplomatycznego, Jeneralitetu, Sztab- i Ober Oficerów Gwardyi, Armii i Floty. Damy były w narodowych Rossyjskich ubiorach, a Kawalerowie w paradych mundurach.

Wysoce-nowonarodzony Xiąże przywieziony był tego dnia o 11 ej godz. z rana, z Pałacu Maryańskiego do Zimowego przez P. Mistrzynią Dworu WIELKIEJ XIEŻNY MARYI NIKOLAJEWNY, Zacharz-wską, w paradynej karecie, w towarzystwie jadących, w dwóch także paradych karetach, w jednej—Koniuszego Dworu Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA NASTĘPCY TRONU, Rzeczywistego Radzey Stanu Tolstoja, a w drugiej—akuszerki, mamy i dozorczyńki.

Przed przyjściem Ich CESARSKICH MOŚCI, Mistrz Obrzędów, Rzeczywisty Radzca Stanu Saburow, przyniósł do cerkwi order św. Andrzeja Pierwszego wezwania, na złotej tacy, i złożył na przygotowanym stole. Przy wejściu Ich CESARSKICH MOŚCI do cerkwi, spotkał Ich Najprzewielebniejszy Antoni, Metropolita Nowgorodzki i St. Petersburgski, w orszaku znakomitego Duchowieństwa z krzyżem i wodą święconą. Wysoce-nowonarodzonego niosła do cerkwi P. Mistrzyni Dworu Zacharzewska; z obu stron szli, trzymając poduszkę i nakrycie, Koniuszy Hrabia Wielhorski i w obowiązku Koniuszego Tolstoja. Po skropleniu wodą święconą, Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ XIAŻE LEUCHTENBERGSKI wyszedł z cerkwi do przyległego pokoju. W tym czasie Kapłan Ich CESARSKICH WYSOKOŚCI, Protojerej Rażanow, dopełnił obrzędu Chrztu św. Rodzicami Chrzestnemi byli: Jego CESARSKA MOŚĆ, Jego Królewska Wysokość Xiąże Karol Bawarski, Jej CESARSKA WYSOKOŚĆ XIEŻNICZKA MARYA MAXYMILIANOWNA i Jej Królewska Wysokość Dziedziczna Xieżniczka Marya Bawarska. Po Chrzcie św. Jego WYSOKOŚĆ XIAŻE LEUCHTENBERGSKI wyszedł na powrót do cerkwi, i wówczas

ское Высочество Наслѣдная Принцесса Марія Баварская. По совершении Святаго Таинства, Его Высочество Герцогъ Лейхтенбергскій изволилъ обратно войти въ церковь, и тогда началось отправленіе Высокопреосвященнымъ Митрополитомъ *Антоніемъ* Божественной Литургіи, во время коей Ея Императорское Высочество изволила поднести Высокопородженнаго къ причащенію Святыя Божественныхъ Таинъ; а во время пѣнія: „*Да исполнятся уста наша*“ Государь Императоръ изволилъ возложить на Него Орденъ Святаго Андрея Первозваннаго, который поднесенъ былъ, на золотомъ блюде, Его Величеству, за болѣзнію Канцлера Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, и Вице-Президента Капитула, Церемоніймейстеромъ, Дѣйствительнымъ Статскимъ Совѣтникомъ Графомъ *Ворголомъ*.

По окончаніи литургіи, Духовенство приносило въ церкви поздравленіе Ихъ Императорскимъ Величествамъ и Его Императорскому Высочеству Герцогу Лейхтенбергскому.

Его Императорское Высочество Князь Евгений Максимиліановичъ отвезенъ былъ въ Маріинскій Дворецъ, тѣмъ же порядкомъ, какимъ былъ привезенъ въ Зимній Дворецъ.

Высочайшими Грамотами, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами орденовъ: Бѣлаго Орла, Товарищъ Министра Юстиціи, Тайный Совѣтникъ *Шереметевъ* (22-го Февраля); Св. Анны 1-й степени, Начальникъ Артиллерійскихъ Гарнизоновъ Кавказскаго Округа, Генераль-Маіоръ *Селітевскій*, и Св. Станислава 1-й степени, Начальникъ Штаба Черноморскаго Кавказскаго Войска, Генераль-Маіоръ *Рашиль* (19-го Февраля).

Именнымъ Высочайшимъ Его Императорскаго Величества указомъ повелѣно быть Епископомъ Винницкимъ, Викаріемъ Подольской Епархіи, Настоятелемъ Московскаго второкласнаго Высокопетровскаго монастыря и Ректору Московской Академіи, Архимандриту *Евсевію*, и посвятить его въ Епископскій санъ въ С. Петербургѣ.

— Государь Императоръ, по удостоенію Комитета Гг. Министровъ согласно ходатайству Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, въ 10 день минувшаго Декабря. Всемилостивѣйше соизволилъ пожаловать подарки: Инспектору Минской Гимназіи Коллежскому Совѣтнику *Герману*, Надворныхъ Совѣтникамъ: Инспектору Ковенской Гимназіи *Васильеву*; Старшимъ Учителямъ Гимназій: Виленской, *Павловскому*, Ковенской *Красноулову*, Динабургской Архангельскому и Штатному Смотрителю Новоградскаго Уезднаго Дворянскаго Училища *Мальцужинскому*, Коллежскимъ Ассесорамъ: Старшимъ Учителямъ: Виленскаго Дворянскаго Института *Чашницкому*, и Виленскаго Уезднаго Дворянскаго Училища *Молоховцу*; Учителю Рисованія Минской Гимназіи Коллежскому Секретарю *Моцинскому*; Помощникамъ Столоначальниковъ Канцеляріи Попечителя Бѣлорусскаго Учебнаго Округа, Титулярному Совѣтнику *Куликовскому*, Губернскому Секретарю *Судзиловскому*, и Пиельководителю Директора Училищъ Виленской Губерніи, Губернскому Секретарю *Станкевичу*.

В а р ш а в а.

1-го Марта вынуты по жребію слѣдующіе Номера Серій Удѣльныхъ Облигацій по займу въ 42,000,000, которые будутъ подвергнуты подробному тиражу 3 (15) Марта сего года:

38, 59, 68, 80, 105, 123, 127, 151, 151, 154, 155, 161, 175,
178, 196, 274, 336, 381, 403, 406, 416, 430, 434, 436, 444,
488, 498, 556, 564, 578, 599, 656, 693, 724, 738, 740, 755,
761, 894, 923, 940, 953, 966, 973, 1,021, 1,029, 1,084, 1,150,
1,172, 1,179, 1,186, 1,215, 1,243, 1,305, 1,316, 1,329, 1,335,
1,336, 1,374, 1,513, 1,540, 1,549, 1,553, 1,566, 1,583, 1,627,
1,637, 1,655, 1,667, 1,688, 1,711, 1,752, 1,764, 1,775, 1,802,
1,805, 1,812, 1,846, 1,857, 1,864, 1,873, 1,913, 2,921, 1,971,
1,975, 1,976, 1,997, 2,021, 2,023, 2,029, 2,059, 2,108, 2,121,
2,171, 2,281, 2,284, 2,323, 2,372, 2,382, 2,389, 2,420, 2,467,
2,475, 2,494, 2,571, 2,581, 2,584, 2,587, 2,663, 2,677, 2,758,
2,780, 2,821, 2,833, 2,862, 2,894, 2,912, 2,926.

Найпрзвѣлебнѣйшій Метрополита *Антони* началъ отправлять Мszą św., в часіе которой Ее СЕСАРСКА МОЩЬ рачыла прачныіе Wysoce-powonarodzonego dla przyjęcia Przenajswiętszego Sakramentu, a podczas śpiewu: „*Niech się napelnia usta nasze*“, CESARZ JEHO MOŚĆ рачылъ влозыть на Niego order Św. Andrzeja Pierwszego wezwania, który został podany na złotój tacy, JEHO CESARSKIEJ MOŚCI, z powodu choroby Kancelerza Rosyjskich CESARSKICH I KRÓLEWSKICH Orderów, i Wice-Prezesa Kapituły, przez Mistrza Obrzędów, Rzeczywistego Radcę Stanu Hrabiego *Borcha*.

По Mszy św., Duchowieństwo składało в церкwi powińszowania Ich CESARSKIM MOŚCIOM I JEHO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI XIECIU LEUCHTENBERGSKIEMU.

JEHO CESARSKA WYSOKOŚĆ XIAŻE EUGENIUSZ MAXYMILIANOWICZ odwieziony został do Pałacu Maryańskiego, w tymże samym porządku, jak był przywieziony do Pałacu Zimowego.

Przez Najwyższe Dyplomata, Najłaskawiej mianowani Kawalerami Orderów: Orła Białego, Towarzysz Ministra Sprawiedliwości, Radzca Tajny *Szeremetiew* (22-go Lutego); Sw. Anny 1-jej klasy, Naczelnik Artyleryjskich Załog, Okręgu Kaukaskiego, Jenerał-Major *Semczewski*, i Sw. Stanisława 1-jej klasy, Naczelnik Sztabu Czarnomorskiego Kaukaskiego Wojska, Jenerał-Major *Raszpil* (19 Lutego).

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz rozkazano być Biskupem Winnickim, Wikarym Diecezyi Podolskiej Przełożonemu Moskiewskiego drugiego stopnia Wysokopiotrowskiego monasteru i Rektorowi Akademii Moskiewskiej, Archimandrycie *Euzebiuszowi*, i poświęcić go на Biskupa в Petersburgu.

— JEHO CESARSKA MOŚĆ, stosownie do uznania Komitetu PP. Ministrów, в skutek wstawienia się P. Mjnistra Narodowego Oświecenia, в dniu 10-m zeszłego Grudnia Najłaskawiej рачылъ udarować podarkami: Inspektora Gimnazjum Mińskiego Radcę Kollegialnego *Hermana*; Radców Dworu: Inspektora Gimnazjum Kowieńskiego *Waliłiewa*; Starszych Nauczycieli Gimnazyi: Wileńskiego, *Pawłowskiego*, Kowieńskiego, *Krasnoumowa*, Dynaburskiego *Archangielskiego*, i Etatowego Dozorcę Nowogrodzkiej Szkoły Powiatowej *Malcużyńskiego*; Kollegialnych Assesorów: Starszych Nauczycieli: Wileńskiego Dworzанskiego Instytutu *Czaszniciego*, i Wileńskiej Szkoły Powiatowej *Motochowca*; Nauczyciela Rysunku Gimnazjum Mińskiego, Kollegialnego Sekretarza *Mozczyńskiego*, oraz Pomocników Stołnaczelników Kancelaryi Kuratora Białoruskiego Naukowego Okręgu, Radcę Honorowego *Kulikowskiego*, Gubernialnego Sekretarza *Sudziłowskiego*, i Sekretarza Dyrekcji Szkół Gubernii Wileńskiej, Gubernialnego Sekretarza *Stankiewicza*.

W a r s z a w a.

Dnia 1-go Marca wyciągnięto losem następujące Numera Seryj Obligacyj Udziałowych 42,000,000 pożyczki, które mają należeć do losowania szczegółowego в dniu 3 (15) Marca r. b.:

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 5 Марта.

Говорятъ, что герцогъ Монпансье отправится въ Маѣ мѣсяцѣ, съ своею супругою, въ Мадридъ. Король Людовикъ Филиппъ пожаловалъ герцогу Рианзаресу званіе герцога Монтмороса, и что герцогъ, недавно прибывшій въ Парижъ, на мѣсяць поселится во Франціи. Королеву Христину также ожидаютъ сюда на дняхъ. Носится слухъ, что она прибудетъ въ Парижъ, не для отдохновенія послѣ многотрудныхъ государственныхъ занятій, но чтобы заключить для Испаніи заемъ въ 50 мил. фр. Говорятъ также, что между Королевою Христиною и супругомъ царствующей Королевы возникли недоразумѣнія.

— Герцогиня Орлеанская, въ первый разъ послѣ кончины своего супруга, посетила на прошедшей недѣлѣ Олимпійскій театръ, чтобы юному парижскому графу предоставить возможность видѣть представленіе пьесы „Французская революція.“

— Въ *Gazette de France* утверждаютъ, что лордъ Пальмерстонъ уведомилъ французскаго посланника въ Лондонѣ, что четверный союзъ между Англіею, Франціею, Испаніею и Португаліею онъ считаетъ несуществующимъ. Въ этой газетѣ сообщаютъ также слухъ, что Донъ Франциско-де-Ассизъ, послалъ въ Римъ просьбу о расторженіи брака его съ Королевою Изабеллою. Въ сей газетѣ пишутъ далѣе слѣдующее: „Въ англійскихъ журналахъ сообщаютъ о нотѣ, посланной будто бы изъ Парижа въ Лондонъ съ уведомленіемъ, что французское правительство рѣшилось занять Балеарскіе острова. Мы можемъ увѣрить, что это извѣстіе совершенно ложно. Намъ сообщаютъ, что Тольберійскій кабинетъ, желая уничтожить впечатлѣніе, которое вѣроятно произведено этимъ извѣстіемъ въ Англіи, и отгнать всякій предлогъ къ его повторенію, немедленно предписало, чтобы ни одинъ французскій корабль не останавливался у береговъ Балеарскихъ острововъ, хотя бы на короткое время. Сверхъ сего графу Сентъ-Олеру посланы инструкціи, чтобы онъ старался опровергнуть самыми положительными выраженіями опасеніе, которое, можетъ быть, англійское правительство имѣетъ въ этомъ отношеніи.“

— Лордъ Норменби былъ вчера на данномъ при дворѣ вечерѣ.

— Въ *Corsaire Satan* утверждаютъ, что не смотря на примиреніе между Г. Гизо и лордомъ Норменби, послѣдній черезъ три мѣсяца оставитъ Парижъ, а другой англійскій посолъ займетъ его мѣсто. Слышно, что лордъ Норменби снова просился въ отставку.

— Въ *Journal des Débats* сообщаютъ, что баронъ Буркене получилъ отъ дивана совершенное удовлетвореніе за оскорбленіе, оказанное французскому консулу въ Янинѣ (См. Турція).

— Эскадра, состоящая изъ пяти кораблей, имѣетъ вѣкорѣ выйти изъ Тулона и крейсировать въ виду Туниса.

6 Марта.

Король и Королева Бельгійскіе выѣхали третьего дня въ Брюссель. Слухъ о поѣздкѣ Короля Леопольда въ Лондонъ оказался неосновательнымъ.

— Палата депутатовъ занималась сегодня, до публичнаго засѣданія, въ своихъ отдѣленіяхъ, сообщеніемъ предложенныхъ проектовъ къ закону. Проектъ Г. Дювержье-де-Гораннъ, относительно избирательной и парламентской реформы, былъ по очереди первымъ предметомъ преній. Оппозиція собралась въ большомъ количествѣ по всемъ отдѣленіямъ. Пренія были продолжительны и жарки. Въ первомъ отдѣленіи, министръ публичныхъ работъ, земледѣлія и торговли, объявилъ себя противъ чтенія сего проекта въ палатѣ, увѣряя, что утвержденіе его причинило бы болѣе значительныя злоупотребленія, нежели нынѣшній избирательный законъ, и сверхъ сего навело бы подозрѣніе на правильность прежнихъ выборовъ. Не смотря на то, такъ какъ три отдѣленія объявили себя въ пользу проекта, то онъ и будетъ прочитанъ на публичномъ засѣданіи палаты.

8 Марта.

Принцъ Жуэнвильскій выѣхалъ вчера въ Тулонъ.

— Французскій посланникъ при испанскомъ дворѣ, графъ Брессонъ прибылъ въ Парижъ, и хотя отъпускъ его послѣдовалъ по случаю кончины его матери, однако участвовали въ этомъ и политическія причины,

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Paryż, 5 marca.

Слышавъ, że Xiążę Montpensier uda się z małżonką swoją, w miesiącu Maja, do Madrytu. Xiążę Rianzarres, który przed kilką dniami przybył do Paryża, ma być mianowany przez Króla Ludwika Filipa Xięciem Montmoros i zamierza jakoby osiąść we Francyi. Królowa Krystyna jest także w tych dniach spodziewaną. Mówią, że przybywa do Paryża nie dla wypoczęcia po mozolnych sprawach państwa, ale w celu zawarcia dla rządu hiszpańskiego pożyczki w ilości 50 milionów fr. Mówią także, że między Królową Krystyną a małżonkiem panującą Królową są niezgodności.

— Xiężna Orleans raz pierwszy od śmierci swego małżonka, odwiedziła w przeszłym tygodniu teatr Olimpijski, aby małemu Hrabieciu Paryża dać widzieć sztukę, pod tyt.: *Rewołucya francuzka*.

— *Gazette de France* utrzymuje, że Lord Palmerston zawiadomił Posła francuzkiego w Londynie, iż traktat poczwórnego przymierza między Anglią, Francją, Hiszpanią i Portugalią, uważa za zerwany. Powszechna gazeta zawiera także wiadomość, że Don Francisco de Assis posłał do Rzymu prośbę o rozwiązanie małżeństwa swego z Królową Izabellą. Dalej donosi jeszcze taż gazeta: „Dzienniki angielskie mówią o nocie, przesłanej jakoby z Paryża do Londynu, z uwiadomieniem, iż rząd francuzki postanowił zająć wyspy Balaarskie. Możemy stanowczo oświadczyć, iż ta wiadomość jest całkiem fałszywą. Zapewniają nas owszem, że gabinet Tuileryjski, przewidując wrażeńie, jakie sprawić może ta wiadomość w Anglii i chcąc usunąć wszelki powód do jej powtórzenia, wydał natychmiast rozkaz, aby żaden okręt francuzki nie zajmował stanowiska — nawet na krótki czas, na wodach wysp Balaarskich. Prócz tego posłano Hr. St. Aulaire instrukcyę, aby wyraził staranie się usunąć wszelkie obawy, jakieby ta okoliczność w rządzie angielskim wzbudzić mogła.“

— Zawczoraj, na dawanej u dworu zabawie znajdował się Lord Normanby.

— *Corsaire Satan* utrzymuje, że pomimo pojednania między P. Guizot i Lordem Normanby, ostatni, w ciągu trzech miesięcy, opuści Paryż za urlopem, a inny Posel angielski zajmie jego miejsce. Jakoż głoszą już, że Lord Normanby prosił znowu o urlop.

— *Journal des Débats* donosi, że Baron Bourqueney otrzymał od dywanu zupełne zadośćuczynienie za obrazę wyrządzoną P. Sabatier, francuzkiemu Konsulowi w Janninie. (Ob. Turcja).

— Dywizya z pięciu okrętów złożona ma wkrótce odpłynąć z Tulonu i kraść pod Tunis.

Dnia 6 marca.

Król Belgijski wyjechał zawczoraj z małżonką swoją do Bruxelli. Podróż Króla Leopolda do Londynu okazała się wieścią bezasadną.

— Izba Deputowanych zgromadziła się dziś przed publicznym posiedzeniem w swych biurach, dla roztrząśnienia przedłożonych projektów do prawa i rozmaitych wniosków. Wniosek P. Duvergier de Hauranne względem wyborczej i parlamentowej reformy, był z porządku pierwszym przedmiotem rozpraw. Opozycya bardzo licznie się zebrała we wszystkich biurach. Rozprawy były długie i żywe. W 4-m biurze, Minister robót publicznych, rolnictwa i handlu, oświadczył się przeciwko odczytaniu tego wniosku w Izbie, twierdząc, iż przyjęcie jego spowodowałoby większe nadużycie niż teraźniejsze prawo wyborcze, a nadto rzuciłoby cień podejrzania na prawosć dotychczasowych wyborców. Pomimo to, gdy trzy biura oświadczyły się za wnioskiem, zostanie on przeto odczytany na publicznym posiedzeniu Izby.

Dnia 8 marca.

Xiążę Joinville odjechał wczoraj do Tulonu.

— Hrabia Bresson, Posel francuzki przy dworze hiszpańskim, przybył do Paryża, a lubo podróż jego za urlopem, spowodowaną została przez śmierć jego matki, jednakże zachodziły tu i przyczyny polityczne, z którymi jest

съ которыми также въ связи и то обстоятельство, что Королева Христина, со всеми членами своего семейства отъ второго брака, намѣрена оставить Мадридъ. Въ Мадридѣ, правда, поговариваютъ, что она въ Парижѣ пробудетъ только два мѣсяца, но, по видимому, она не такъ скоро возвратится, или можетъ быть и вовсе не возвратится въ Испанію.

— 22-го числа м. м., прибыли въ Байонну изъ Лондона, графъ Гернандъ Поляко, бывшій комендантъ при Эспартеро, и Донъ Селестино Паредесъ, интендантъ, или министръ двора Эспартеро, во время его Регенціи, проѣздомъ въ Мадридъ, куда имъ дозволено возвратиться по силѣ амнистіи. Ихъ путешествіе состоитъ въ связи съ переговорами относительно возвращенія Эспартеро въ Испанію.

— Изъ Тулузы сообщаютъ, что Кабрера и Ланхестера дѣйствительно произвели высадку въ Каталоніи.

— Изъ Иерусалима уведомляютъ, что 20 Декабря прибылъ туда вновь назначенный англиканскій епископъ Г. Габатъ.

А н г л і я

Лондонъ, 3 Марта.

Королева отправилась сегодня съ своимъ супругомъ и всѣмъ дворомъ въ Осборнгоузъ, на островъ Вайтъ.

— Нижняя палата занималась вчера дѣлами по внутреннему управленію, а именно предметами по церковнымъ владѣніямъ въ Ирландіи.

— Принцъ Албертъ принялъ выборъ въ канцлеры Кембриджскаго университета, что весьма многихъ удивило, потому что принцъ объявлялъ, что онъ откажется отъ этого почетнаго званія.

— У графа Сентъ-Олера былъ вчера большой дипломатическій обѣдъ, на которомъ находились также лордъ Джонъ Россель и лордъ Пальмерстонъ.

— Канцлеръ казначейства объявилъ вчера парламенту о заключеніи займа въ 8 милліоновъ фунтовъ стерлинговъ, по 89½ за сто. Гг. Юмъ и Вильямсъ удивлялись, что министры согласились на столь невыгодныя условія, и упрекали ихъ въ упущеніи изъ виду правилъ государственной экономіи. Канцлеръ казначейства объяснялъ дѣло; послѣ чего палата утвердила заемъ. Въ верхней палатѣ читанъ былъ во второй разъ билль о публичныхъ работахъ въ Ирландіи.

— Въ полуофициальной статьѣ *Daily News* изображаютъ опасность, угрожающую престолу Португальской Королевы, и приписываютъ предстоящее возвращеніе Дона Мигеля хотя не французскому вліянію, но все же послѣдствіямъ французской политики. Теперь же Франція не можетъ взирать спокойно на такую переворотъ въ этой странѣ, по причинѣ ея содѣйствія съ Испанією; однако Лудовикъ Филиппъ не дерзаетъ прибѣгнуть къ четверному союзу, употребивъ его недавно во зло для семейныхъ дѣлей. Король Бельгійцевъ принялъ этотъ трудъ на себя: каждый день приѣзжаютъ курьеры этого государя къ Королеви Викторіи и другимъ важнымъ особамъ, чтобы достигнуть интервенціи въ Португалію. Однако же, пишутъ въ *Daily News*, англійскій кабинетъ рѣшительно отказывается жертвовать деньгами и кровью, чтобы содѣйствовать распространенію Бурбонскаго владычества. Что касается до испанскаго престолонаслѣдія, Англія, какъ говорятъ, совершенно согласна теперь съ Пруссією, и даже болѣе съ Австрією и Россією, нежели съ Францією. Эта перемѣна есть дѣло Лудовика Филиппа, Гг. Гизо и Брессона, которые уже теперь начинаютъ чувствовать ея послѣдствія, а чрезъ нѣсколько лѣтъ ощутятъ ихъ еще сильнѣе.

— Въ *M. Chronicle* сообщаютъ: „Публика узнаетъ съ удовольствіемъ, что личныя недоразумѣнія, между лордомъ Норменби и Г. Гизо, улажены дружественнымъ образомъ и соотвѣтственнымъ чести и чувству обоимъ; этимъ удовлетворительнымъ происшествіемъ мы обязаны посредничеству австрійскаго посланника въ Парижѣ, гр. Аппони.

6 Марта.

Вчера и сегодня были въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ засѣданія кабинета.

— Графъ Грей предложилъ вчера въ верхней палатѣ, дабы приступлено было къ вторичному чтенію биллей о тюрьмахъ, копми предполагается сравнить тюрьмы Ирландскія съ англійскими. По силѣ этихъ биллей существующая нынѣ система наказаній, бу-

въ związku та okoliczność, że Królowa Krystyna, ze wszystkimi członkami swęj familii i z drugiego małżeństwa, zamierza opuścić Hiszpanią. Mówią wprawdzie w Madrycie, że jej tam nieobecność tylko dwa miesiące potrwa, zdaje się wszakże, że nie tak prędko, albo że wcale nie powróci.

— Do Bajonny przybyli d. 22 z Londynu: Hr. Hernan Polaco, były Komendant za Esparterego, i Don Celestino Paredes, Intendent czyli Mistrz dworu Esparterego w czasie jego Rejencyi, ndając się do Madrytu, dokąd dowolony im został powrót przez amnestyą. Podróż ich jest w związku z układami, dotyczącemi powrotu Esparterego do Hiszpanii.

— Z Tuluzy piszą, że Cabrera i Llanjustera rzeczywiście wyładowali w Katalonii.

— Donoszą z Jerozolimy, że nowo-mianowany Biskup Anglikański, P. Gabat, przybył tam 20 grudnia.

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, 3 марта.

Крѳлова удаа се дзisiaj z малѳонкием и садым дворем на wyspę Wight, do Osbornhouse.

— Izba Niższa zajmowała się sprawami administracyi wewnętrznej, a mianowicie przedmiotami, dotyczącemi posiadłości kościelnych w Irlandyi.

— Xiążę Albert przyjął wybór na Kanclerza uniwersytetu Kembrydzkiego. Wypadek ten wielu zadziwił, z powodu, że Xiążę oświadczył się był naprzód przeciw przyjęciu tego urzędu honorowego.

— Hr. St. Aulaire dawał onegdaj wielki obiad dla Ciągła Dyplomatycznego, na którym znajdowali się także Lordowie: John Russell i Palmerston.

— Kanclerz Izby skarbowej zawiadomił wczoraj Izby o zawartym układzie co do pożyczki 8,000,000 funt. i wymienił, że ta po 89½, za sto zaciągnięta została. PP. Humе i Williams dziwili się, że Ministrowie przystali na tak niekorzystne warunki, i zarzucali im, że spuścili z uwagi zasady ekonomii politycznej. Kanclerz Izby skarbowej usprawiedliwiał postępowanie rządu, poczem Izba przyjęła podane wnioski i pożyczkę utwierdziła. W Izbie Wyższej odczytano po-raz drugi bil o robotach publicznych w Irlandyi.

— W półurzędowym artykule gazety *Daily News* mówią o niebezpieczeństwie grożącym tronowi Królowej portugalskiej, i przypisują mający nastąpić powrót Don Miguela, jeśli nie wpływowi Francyi, tedy przynajmniej skutkom polityki francuzkiej. Ale teraz sama Francya nie może patrzeć spokojnie na taką rewolucyą w tym kraju, z powodu sąsiedztwa jego z Hiszpanią; mimo to jednak Ludwik Filip nie śmie uciec się do poczwórnego przymierza, sam niedawno używszy go na złe dla swoich familijnych widoków. Król Belgijski przyjął na siebie załatwienie tego interesu: codziennie przybywają gońcy tego Monarchy, do Królowej Wiktoryi, tudzież do innych znakomitych osób, aby nakłonić ich do interwencyi w Portugalii. Atoli, jak piszą w tejże gazecie *Daily News*, gabinet angielski wzbrania się stanowczo kosztem pieniędzy, krwi swojego narodu przyczyniać się do rozszerzenia panowania domu Bourbonów. Co się tyczy następstwa tronu hiszpańskiego, Англія, jak powiadają, zupełnie teraz porozumiała się z Prussami, a nawet więcej z Austryją i Rossyją aniżeli z Francyją. Zmiana ta jest dziełem polityki Ludwika Filipa, tudzież PP. Guizota i Bressona, którzy już teraz zaczynają czuć jej następstwa, a za lat kilka zapewne jeszcze je bardziej pocują.

— *Morning-Chronicle* donosi: „Publiczność dowie się z zadowoleniem, że osobiste nieporozumienia między Lordem Normanby i P. Guizot załatwione zostały w sposób przyjaźielski, odpowiedni honorowi i uczuciu obu dwóch. Ten zaspakajający wypadek wiśniemy pośrednictwu Hr. Appony, Posła Austryackiego w Paryżu.

Дня 6 марта.

Вчорай и dzisiaj odbywały się narady gabinetowe w Ministerstwie spraw zagranicznych.

— Hr. Grey wniósł wczoraj w Izbie Wyższej powtórno odczytanie dwóch bilów o więzieniach, mających na celu porównanie więzień Irlandzkich z angielskimi. Oba te bile zmienią dotychczasowy systemat karny, a mianowicie deportacyą do Australii; atoli więźniowie przewożeni

дети павлены въ томъ, что преступники не будутъ впродъ послыаемы въ Австралію, а на Бермудскіе острова и въ Гибралтаръ, гдѣ будутъ употреблены при публичныхъ работахъ.

— На обѣдѣ, даномъ Г. Пилемъ для избраннаго общества, изъ всѣхъ членовъ дипломатическаго корпуса, находился тамъ только графъ Сента-Одери.

— Члены общества, пекущагося о вспоможеніи иностранцамъ, имѣли вчера годовое собраніе; изъ представленнаго отчета видно, что общество сие, существующее уже 40 лѣтъ, оказало, въ теченіе этого времени, пособіе 70,925 лицамъ.

— 9-го числа с. м. имѣетъ быть предписано, чтобы по всему Королевству, въ послѣднихъ числахъ поста, совершена была общая молитва, для отвращенія голода и другихъ бѣдствій, угрожающихъ государству.

Бельгія.

Брюссель, 7 Марта.

Король и Королева прибыли вчера изъ Парижа, чрезвычайнымъ побѣдомъ, по желѣзной дорогѣ, и тотчасъ отправились въ замокъ Лекенъ. Въ тотъ же день пріѣхалъ сюда Бразильскій посланникъ при здѣшнемъ дворѣ.

— Въ палатѣ представителей утверждено сегодня, большинствомъ 50 голосовъ противъ 17, законъ, по силѣ коего пустопорожніи земли, обрабатываемыя ихъ владѣтелями, могутъ быть покупаемы казною за соотвѣтственное вознагражденіе, и продаваемы другимъ земледѣльцамъ.

— Въ здѣшнемъ Монитерѣ пишутъ, что въ 1844 г., отправилось изъ Антверпена 2,961 выходцевъ, въ 1845 г. 5,221, а въ прошедшемъ году 13,187. Въ томъ же журналѣ описываютъ мѣры правительства къ облегченію способовъ къ переезду переселенцевъ.

Италія.

Римъ, 20 Февраля.

Болѣе обыкновеннаго занимаетъ вниманіе публики изданій сегодня эдиктъ относительно 40-дневнаго поста (*quadragesima*), который есть повтореніе мыслей и словъ Папы, съ которыми Его Святѣйшество обращался къ народу въ церкви *S. Andrea della Valle*. По объявленіи высшаго значенія церковнаго ученія относительно воздержанія, генераль-викарій, кардиналъ Патрици, говоритъ въ этомъ декретѣ, что Его Святѣйшество желалъ возобновить прежнее строгое соблюденіе 40-дневнаго поста, но имѣя въ виду поттотинно продающуюся чрезвычайную дороговизну, не только прежнее иудилты утверждаетъ, но даже и распространяетъ ихъ. И такъ нѣтъ разрѣшенія монахамъ и монахинямъ, коихъ не обизываютъ особенные обѣты, употреблять кушанья съ коровинымъ масломъ въ продолженіе всего великаго поста, за исключеніемъ только шести дней: непельной Среды, кануна св. Іосифа, кануна Благовѣщенія и послѣднихъ трехъ дней страстной недѣли, въ которые должно соблюдать строгій постъ. — Мы призываемъ, — продолжаетъ кардиналъ Патрици, — вѣрующахъ, чтобы въ продолженіе сего времени оставили увеселительныя пиры, музыку и танцы, чѣмъ можно подать поводъ пребывающимъ въ нашемъ городѣ иностранцамъ къ удивленію и соблазну. Мы надѣемся, что въ настоящемъ году святая великая четырехдесятница, а также правила и установленія на счетъ пощени въ назначенные дни, будутъ соблюдены строже обыкновеннаго. Святѣйшій Отецъ увидитъ изъ сего, что оны не напрасно обращался къ своимъ чадамъ, что дѣти не забываютъ словъ своего отца. Преимущественно намъ предостеречь нашихъ холодность и равнодушіе, понять требованія времени и особенно заняться тѣмъ, что есть Божіе и что относится къ спасенію душъ нашихъ.

— Торжество непельной Среды, 17 числа Февраля, привело несметныя толпы народа въ Римскія церкви. Въ Квириналѣ Его Святѣйшество, во время Литургии, совершенной В. Пенитенціонеромъ, кардиналомъ Кастракане, принялъ изъ его рукъ, стоя на колѣняхъ, обыкновенное посыпаніе пепломъ. За симъ Его Святѣйшество лично посыпалъ кардиналовъ и прочихъ находившихся при служеніи, пепломъ оставшимся отъ сожженныхъ пасхальныхъ пальмъ, произнося слѣдующія слова: *Memento homo, quia cinis es, et in cinerem reverteris.*

бѣда до Бермудъ и Гибралтару, гдѣ до работъ публичныхъ употреблены останутся.

— На обѣдѣ данымъ przez P. Peel dla wybranego towarzystwa uważano Hr. St. Aulaire jako jedynego członka Ciała Dyplomatycznego, który się tam znajdował.

— Towarzystwo wsparcia cudzoziemców odbywał wczoraj swoje doroczne posiedzenie; ze sprawozdania odczytanego dowiadujemy się, że towarzystwo powienion istnieje od lat 40, i że z własnych środków udzieliło prz ten czas pomoc 70,925 osobom.

— Dnia 9 b. m. ma być wydany rozkaz, aby w całym królestwie, w ostatnich dniach postu, odbył się powszechny dzień modłów, na odwrócenie głodu i innych klęsk grożących krajowi.

Вельгія.

Bruxella, 7 marca.

Крѳль и Крѳлова вѳрѳили завѳчоразъ Париза, надзвычайнымъ поциагемъ kolei żelaznej, i natychmiast udali się do zamku Lacken. W tym samym dniu przybył Posel Cesarza Brazylijskiego przy dworze Bruxelskim.

— Izba Reprezentantów przyjęła onegdaj większością głosów 50 przeciw 17, prawo, według którego grunta odłogiem leżące, jeżeli ich właściciel uprząc nie chce mogą być przez rząd za stosownym wynagrodzeniem wywłaszczane i innym gospodarzom rolnym sprzedawane.

— Monitor donosi, że w roku 1844 odplynęło z Antwerpii 2,961 wychodzców, w roku 1845, 5,221, a w ubiegłym 13,187. Tenże sam dziennik umieścił przegląd środków przedsięwziętych przez rząd Belgijski, dla ułatwienia po dróży wychodzeom.

Влосна.

Rzym, 20 lutego.

Więcej jak zwykle zajmuje uwagę publiczną wydany onegdaj właśnie edykt, dotyczący postu 40-dniowego (*quadragesima*), będący niejako powtórzeniem myśli i słów Ojca św., któremi sam w kościele S. Andrea della Valle przemówił do ludu. Po wyjaśnieniu wyższego znaczenia przykazań kościelnych względem wstrzemięźliwości, Generálny Wikaryusz, Kardynał Patrizzi, mówi w rzeczonym edyktcie, że Jego Świątobliwość pragnął bardzo odświeżyć dawną świętą normę zachowywania postu 40-dniowego, wszakże ze względu na trwającą ciągle nadzwyczajną drożyznę nie tylko dawniejsze iudalty potwierdza, ale je nawet rozszerza. I tak na teraz dozwolił zakonnikom i zakonnicom, których szczególne nie obowiązują śluby, używać pokarmów mięsnych w ciągu całego postu 40 dniowego; wyjąwszy tylko 6 dni: środę popielcową, wilię św. Józefa, wilię Zwiastowania P. Maryi, i ostatnie trzy dni wielkiego tygodnia, w które święty post zachować należy. — Napominamy (mówi dalej Kardynał Patrizzi) wszystkich w Panu, aby w ciągu tego czasu zaniechali głośniejszych zabaw, muzyki i tańców: przez co daliby bawiącym w naszym mieście cudzoziemcom powód do podziwu i zgorznięcia. Spodziewamy się, że w tym roku święty post wielki, oraz obowiązki i przepisy poszczenia w oznaczonych dniach, święcie jak zwykle zachowywane będą. Ojciec św. pozna z tego, że nie napróżno mówił do swych dzieci, że dzieci nie zapominają słów ojca. Nadewszystko usiłujmy spełnić życzenia Jego, abyśmy odrzucili z serce naszych oziębłość i obojętność, zrozumieli potrzebę czasu, i zajęli się przedewszystkiem tѣm, co jest Bожіе i co dotyczy zbawienia dusz naszych.

— Uroczystość Środy popielcowej zgromadziła w d. 17 b. m. krocie wiernych do Kościołów Rzymu. Na kwirynalu Ojciec św. assystował mszy wielkiej, celebrowanej przez W. Penitencjonariusza, Kardynała *Castroreane*, i przyjął na kolanach z rąk jego zwykle posypanie popiołem. Następnie sam Ojciec św. udzielił Kardynałom, i innym na mszy obecnym, pozostały popiół ze spalonych palm wielkanocnych, wymawiając te słowa: *Memento homo, quia cinis es, et in cinerem reverteris.*

— Донынѣ существовалъ въ Римѣ старый обычай, по которому депутаты здѣшняго еврейскаго общества, въ тотъ день, когда начинается карнавалъ, во 2 часу по полудни, отправлялись въ Капитолій, гдѣ сидящему на престолѣ первому сенатору должны были на кольяхъ подносить дань, состоящую изъ 800 скуди, и вмѣстѣ просить дозволенія жить имъ въ Римѣ въ продолженіе слѣдующаго года. Послѣ того сенаторъ давалъ требуемое дозволеніе грубымъ тономъ, который несоотвѣтствуетъ духу нашего времени. Его Святѣйшество отмѣнилъ нынѣ на всегда этотъ обычай среднихъ вѣковъ, повелѣлъ, чтобы сія дань была вносима безъ соблюденія упомянутого обряда.

22 Февраля.

Третьяго дня, происходила у Папы замѣчательная аудіенція турецкаго посла. Невѣроятное множество любопытныхъ собралось на площади Монте-Кавалло и на улицахъ, по которымъ проѣзжалъ посоль. Около полудня Шекибъ-Эфенди подѣхалъ къ папскому дворцу; предъ каретою его шли четыре лакея въ парадной римской ливреѣ и подлѣ нихъ два турецкіе служителя. Въ первой каретѣ сидѣлъ посоль одинъ, въ богатѣйшемъ одѣяніи, въ турецкой чалмѣ и съ саблею, которой ефесъ блистала брилліантами. Подлѣ этой кареты и слѣдующей, въ которой сидѣли секретарь, драгоманъ и еще третій турецкій чиновникъ, шли по два турецкіе служителя. Въ Папскихъ покояхъ была собрана дворянская гвардія (*Anticamera doppia*), что бываетъ только въ чрезвычайно рѣдкихъ случаяхъ. Въ большой залѣ сидѣлъ Папа на тронѣ въ великолѣпномъ облаченіи; по правую руку Его Святѣйшества стоялъ кардиналъ филологъ Меццофанти. Когда карета посла прибыла во дворецъ, дворянская гвардія двинулась на большое крыльцо и построилась въ два ряда. Посоль, съ секретаремъ, драгоманомъ и третьимъ чиновникомъ, прошелъ черезъ аваязалу, въ которой присоединился къ нимъ, въ качествѣ драгомана, Патеръ Арсеніо, знающій турецкій языкъ; посоль говорить только по-турецки. Пріблизившись къ престолу, онъ и его свита низко поклонились, и посоль занялъ небольшое сѣдалище, приготовленное для него на супротивъ трона. Шекибъ былъ такъ пораженъ окружающимъ его великолѣпьемъ и необыкновеннымъ зрѣлищемъ, что приступилъ къ произнесенію своей турецкой рѣчи только тогда, когда кардиналъ Меццофанти ободрилъ его нѣсколькими турецкими словами. По окончаніи рѣчи Патеръ Арсеніо попросилъ у Папы позволенія прочесть, для большей точности, переводъ этой рѣчи. Содержание ея было слѣдующее: „Султанъ радуется о выборѣ Пія IX; онъ посылаетъ ему свое дружеское привѣтствіе, желаетъ ему счастья и надѣется, что на будущее время оба двора будутъ находиться въ болѣе тѣсныхъ сношеніяхъ. Папа отвѣчалъ только слѣдующими словами: „Благодарю Бога, что я дожилъ до этого расположенія ко мнѣ; благодарю Султана за его вѣжливость и также за то, что его выборъ палъ на васъ,“ которыя были немедленно переданы Патеромъ Арсеніо по-турецки. По приказанію перваго церемоніейстера, Монсиніора де Линя, всѣ присутствующіе удалились, за исключеніемъ Его Святѣйшества, кардинала Меццофанти, посла, Патера Арсеніо. Тайная аудіенція продолжалась двадцать минутъ; послѣ того посоль поѣхалъ кардинала-статсъ-секретаря.

— Кардиналъ статсъ-секретарь нѣсколько уже дней боленъ, и потому не находился при аудіенціи турецкаго посланника. „Замѣчательно то, пишутъ въ одной изъ римскихъ газетъ, — что самый упорный врагъ христіанъ, турецкій Султанъ, присылаетъ посла съ почтеніемъ къ главѣ католической церкви, и что этотъ же посоль былъ принимаемъ въ переднихъ Папскихъ комнатахъ непримиримыми врагами Порты, Мальтийскими рыцарями.

— Назначеніе постоянного турецкаго посольства въ Римъ, можно считать вѣрнымъ.

— Сегодня снова вывезли отсюда, подлѣ конвоемъ, четыре повозки нищихъ обоого пола, задержанныхъ на улицахъ при собираніи милостыни.

Неаполь, 13 Февраля.

Герцогъ Шимей, поднесшій Королю грамоты, кои онъ аккредитованъ въ званіи бельгійскаго посланника, займется заключеніемъ трактата о торговлѣ и судоходствѣ.

— Горы около столицы покрыты снѣгомъ, и уже нѣсколько дней стоятъ здѣсь морозы. Изверженіе Ве-

— Dotychczas trwa w Rzymie dawny zwyczaj, że Deputowani od tutejszej gminy Izraelkiej, w dniu, w którym się karnawał zaczyna, o god. 2 z południa, udawali się do Kapitolu, gdzie siedzącemu na tronie pierwszemu Senatorowi podawać musieli na klęczkach daninę z 800 skudów złożoną, i zarazem upraszać o dalsze pozwolenie zamieszkiwania w Rzymie przez rok następny. Późtem Senator, w sposób duchowi naszych czasów nieodpowiedni, i bardzo niedelikatny, to jest trącając nogą prosiącego, udzielał żądane pozwolenie. Ojciec św. znosząc teraz na zawsze ten średniowiekowy zwyczaj, polecił, aby danina ta, bez żadnych owych upakarzających obrzędów prywatnie była uiszczana.

Dnia 22 lutego

Onegdaj odbyło się godne uwagi posłuchanie Posła tureckiego u Papieża. Niezliczone tłumy ciekawych zgromadziły się na placu Monte Cavallo i na ulicach, przez które Poseł przejeżdżał. Około godz 12 zbliżył się Szekib do pałacu Papieżkiego; przed pojazdem jego szło czterech, strojnie po Rzymsku ubranych służących, oraz dwaj służący Turcecy. W pierwszym pojeździe siedział sam Poseł, ubrany w najbogatsze suknie, w turbanie na głowie i z szablą u boku, której rękojeść iskrzyła się od drogich kamieni. Przy tym pojeździe, jako też przy następnym, w którym siedzieli: sekretarz, tłumacz i jeszcze trzeci urzędnik turecki, szło także po dwóch służących tureckich. W pokojach Papieżkich zgromadzona była w nadzwyczaj rzadkich tylko okolicznościach zbierająca się gwardya szlachecka (*Anticamera doppia*). W wielkiej sali, w całej świetności i blasku majestatu, siedział na tronie sam Papież, mając po prawej stronie Kardynała Mezzofanti. Jak skoro pojazd Posła stanął przed pałacem, gwardya szlachecka udała się na wielkie schody i utworzyła podwójny szpaler. Poseł, wraz z sekretarzem, tłumaczem i trzecim towarzyszem, przeszedł przez pierwszą salę, gdzie się z jego orszakami połączył, jako tłumacz, Ojciec Arsenio, znający dobrze język turecki; Poseł bowiem umie tylko swój rodzinny język. Zbliżywszy się do tronu, on sam, i jego towarzysze, oddali naprzód niski pokłon Ojcu św., poczem Szekib Effendi zajął miejsce na niewielkim krześle, przygotowanem dlań naprzeciw tronu. Poseł tak był zmieszany otaczającą go świetnością i niezwykajnym widokiem, że dopiero gdy Kardynał Mezzofanti, przemówiwszy doń po turecku, dodał mu nieco odwagi, zaczął swoją turecką przemowę. Po skończeniu jej, Ojciec Arsenio upraszał o pozwolenie Papieża, aby dla większej dokładności, mógł odczytać przekład tej mowy. Treść jej była następująca: „Sulthan cieszy się z wyboru Piusa IX, przesyła mu najserdeczniejsze pozdrowienie, życzy wszelkiego szczęścia, i ma zarazem nadzieję, że na przyszłość ścisłejsze związki istnieć będą między obudwoma dworami.“ Papież odpowiedział w te słowa: „Dziękuję mojemu Bogu, że mi pozwolił dożyć tego dowodu łaski swojej dla mnie; dziękuję Sulthanowi za jego uprzejmość, i dziękuję mu także, za wybór osoby Posła.“ Słowa te Ojciec Arsenio natychmiast po turecku powtórzył. Na skinienie pierwszego Mistrza ceremonii, Mons. de Ligne, wszyscy obecni oddalili się z sali, oprócz Jego Świątobliwości, Kardynała Mezzofantego, Posła i Ojca Arsenia. Tajne posłuchanie trwało 20 minut; poczem Poseł odwiedził Kardynała Sekretarza Stanu.

— Kardynał Sekretarz Stanu jest od kilku dni słabym i dla tego nie był obecnym przy posłuchaniu Posła tureckiego. „Szczególnie to jest zjawiskiem obecnego czasu, — pisze jeden z dzienników Rzymskich, — że najzaciejszy nieprzyjaciel Chrześcian, Sulthan turecki, przysłał Posła z uszanowaniem do Głowy katolickiego Kościoła, i że tenże Poseł przyjmowany był w przedpokojach Papieżkich przez zaprzyjętych nieprzyjaciół Porcy, Kawalerów Maltańskich.“

— Z pewnością mówią, że wkrótce przysłany tu będzie stały Poseł turecki.

— Dziś wywieziono stąd znowu pod eskortą policji, cztery wozy żebraków obojęj płci, na ulicy ujętych.

Neapol, 13 lutego.

Xiążę Chimay złożył Królowi pismo, uwierzytelniające go w charakterze Posła Belgijskiego, i zaraz zajął się układami w przedmiocie traktatu handlowego i żeglugi.

— Przyległe stolicy góry okryte są śniegiem, a od kilku dni ostre dokuca zimno. Wezwijusz przestaje wybu-

зувія починаєть ослабѣвать и теченіе лавы уменьшает-ся; вся гора покрыта снѣгомъ до селенія Резины.

чаѣ и wpływ лавы znacznie się zmniejsza. Góra okryta jest śniegiem aż do Reżyny.

ИСПАНІЯ.

Мадридъ, 22 Февраля.

Королева все еще не соглашается отозвать изъ Каталоніи генерала Бретона, который по причинѣ бо-лѣзни находится въ Солсонѣ.

— Англійское правительство извѣстило нашъ каби-нетъ, что оно не перенесетъ равнодушно вооруженной интервенціи Испаніи въ дѣлахъ Португаліи.

— Слышно, что часть столицей на Тагъ англійской эскадры, получила предписаніе отплыть въ Тунисъ и Болеарскіе острова, для наблюденія за движеніями французской флотиліи.

— Одинъ пѣхотный полкъ отправленъ будетъ изъ Севиллы въ Каталонію.

— Здѣсь носится молва, будто бы правительствен-ная португальская эскадрилла подъ Оporto, перешла на сторону инсургентовъ, что Донъ Мигель сдѣлалъ высадку въ Португаліи, и что Са-да-Бандейра поя-вился въ Алгарви. Первая молва подтверждается из-вѣстіемъ, напечатаннымъ въ *Heraldo*.

— Вчера, въ церкви Аточской Богоматери, проис-ходило отпѣваніе тѣла герцога Сарагосскаго Палафок-са; сегодня, смертные останки перевезены будутъ въ Сарагоссу и преданы землѣ. Въ прошедшемъ году, во время пребыванія французскихъ прицѣвъ, покой-ный герцогъ отрѣшенъ былъ отъ должности началь-ника лейбъ-гвардіи за то, что выразилъ противное мнѣніе на счетъ бракосочетанія герцога Монпансье; по этому, во время выноса его тѣла не было придвор-ныхъ экипажей, но Англійскій посланникъ прислалъ свою карету.

— Карлисты, ворвавшіеся 16 числа въ Серверу, въ полдень оставили этотъ городъ и вечеромъ вступили въ Гуисону. Находившійся тамъ отрядъ въ 30 челов., заперся въ одномъ изъ домовъ и стрѣлялъ по Карли-стамъ; но когда они начали угрожать сожженіемъ дома, отрядъ положилъ оружіе и добровольно присоединил-ся къ Карлистамъ. Начальствованію надъ симъ отря-домъ офицеру дозволили отправиться въ Серверу. Въ 5 часовъ, по полудни, Карлисты выступили изъ Гуи-соны, и ночевали въ Иборгѣ, гдѣ пробыли до полудня 17 числа; королевскимъ же солдатамъ, кои присоеди-нились къ нимъ, объявили, что они могутъ удалитъ-ся, если добровольно не хотятъ слѣдовать далѣе съ ни-ми. Нѣсколько солдатъ, пожелавшихъ воспользовать-ся этимъ дозволеніемъ, получили отъ Карлистовъ па-спорты и деньги, и уже прибыли въ Лериду. Кар-листы повсюду плотятъ наличными деньгами за все нужное, и никого не преслѣдуютъ за политическій об-разъ мыслей. Самъ Тристанъ объявилъ жителямъ Сер-веры, что они ничего не должны опасаться, что кар-листы не партизаны, но только Испанцы, защищаю-щіе дѣло націи.

— Вчера разнесся здѣсь слухъ, что Тристанъ овла-дѣлъ промышленнымъ городомъ Игуаладою (между Серверою и Барселоню), и взялъ находившуюся тамъ дубильную казну, и за симъ отправился въ Марторел-лю, находящуюся въ 4 мильхъ отъ Барседоньи.

— Всѣ начальства городовъ, лежащихъ надъ мор-скимъ берегомъ, получили предписаніе о задержаніи Донъ Мигеля въ случаѣ прибытія его въ Испанію.

24 Февраля.

Увѣряютъ, что Королева Христина отправится чрезъ нѣсколько недель въ Парижъ. Въ *Tiempo* ут-верждаютъ, что отъѣздъ вдовствующей Королевы былъ бы столь же важнымъ событіемъ, какъ и смерть Фер-динанда VII.

— Инфантъ Донъ Генрикъ написалъ къ Королевѣ изъ Барселоньи письмо, въ которомъ изъяснилъ, что онъ рѣшился никогда не вступать въ бракъ съ иностран-кою, и что поклялся въ вѣрности Доніи Еленѣ де Кастиля Шелли Фернандесъ де Кордова, умоляеть, чтобы Ея Величество подтвердила данное ему на сло-вахъ обѣщаніе и изъявила свое соизволеніе на этотъ союзъ. Министры имѣли пр должительное совѣщаніе по предмету письма инфанта.

— Находящіеся въ столицѣ генералъ-капитаны: Мансо, Павія и Санчъ отправятся немедленно къ сво-имъ мѣстамъ въ Валенсію, Валладолидъ и Гренату.

— Въ Каталоніи всѣ важнѣйшіе пункты ведѣно за-нять войсками, а для преслѣдованія мятежниковъ по-слать иррегулярныя войска.

ИСПАНІЯ.

Мадридъ, 23 лутега.

Крѳлова wzbrania się jeszcze odwołać z Katalonii Jenerala Breton, który leży chory w Solsonie.

— Rząd angielski zawiadomił nasz gabinet, że nie ścierpi zbrojnej interwencji Hiszpanii do Portugallii.

— Słychać, że część stojącej na Tagu eskadry angiel-skiej otrzymała rozkaz udania się do Tunisi i do wysp Ba-learskich, w celu uważania poruszeń flotylli francuzkiej.

— Jeden półk piechoty ma odpłynąć z Sewilli do Ka- talonii.

— Rozchodzi się tu wieść, że rządowa eskadrylla por- tugalska pod Oporto, przeszła do powstańców, że Don Miguel wylądował w Portugalii, i że Sa da Bandeira u- kazał się w Algarbii. Pierwszą z tych wieści potwier- dza *Heraldo*.

— Ciało zmarłego Xięcia Saragossy, Palafoxa, było wczoraj wystawione uroczystie, w kościele Atocha, przy którym mieszkają inwalidzi; dzisiaj zaś odprowadzono zostało do Saragossy, gdzie będzie pogrzebane. Zmarły, za przybyciem w roku zeszłym Xiążąt francuzkich, poz- zbawiony był stopnia szefa gwardyi przybocznej, ponieważ się niechętnie przeciw małżeństwu Xięcia Montpensier oświadczył; dla tego też w jego orszaku pogrzebowym nie widziano powozów dworskich; natomiast Posel angielski wysłał swoje karete urzędową.

— Karliści, którzy d. 16 wtargnęli do Cervera, opu- ścili w południe to miasto i wieczoremъ weszli do Guisony. Znajdujący się tam oddział 30 żołnierzy cofnął się do jed- nego z domów i strzelał do Karlistów. Ale gdy ci zagro- zili podpaleniem domu, żołnierze złożyli broń i dobro- wolnie połączyli się z Karlistami. Dowodzącemu niemi oficerowi pozwolono udać się do Cervery. O godz. 5-jej wieczoremъ Karliści wyszli z Guisony i nocowali w Ibor- ra, gdzie zabawili aż do południa d. 17; żołnierzomъ zaś krolewskimъ, którzy się z nimi połączyli, oświadczyli, że mogą się oddać, jeżeli dobrowolnie далѣj z nimi udać się nie chcą. Kilku żołnierzy chcących korzystać z tego pozwolenia, otrzymali od Karlistów paszporta i pie- niądze i stawili się w Lericida. Karliści płacą wszędzie gotówką za wszelkie potrzeby i nikogo nie prześladowają za zdania polityczne. Sam Tristany oświadczył mieszkań- comъ Cervery, że niczego obawiać się nie powinni; że Kar- liści nie są partyzantami, lecz tylko Hiszpanami broniący- mi sprawy narodu.

— Onegdaj rozeszła się tu wieść, że Tristany zajął przemysłowe miasto Igualada (pomiedzy Cerverą i Barce- loną), zabrał znajdujące się tam kassy publicznej, i potѣm udał się do Martorell, o 4 mile od Barcelony.

— Wszystkie władze miast nadmorskich otrzymały po- lecenie przytrzymać Don Miguela, jeśliby wylądował w Hiszpanii.

Dnia 21 лутега.

Mówią z pewnością, że Krѳlowa Krystyna za kilka tygodni wyjedzie do Paryża. Gazeta *Tiempo* utrzymuje, że wydalecie się Krѳlowej wdowy byłoby równie ważnym wypadkiem dla Hiszpanii, jak śmierć Ferdynanda VII-go.

— Infant Don Henrykъ napisałъ do Krѳlowej list z Bar- celony, w którymъ wystawiwszy jej, że dał sobie słowo nigdy nie żenić się z cudzoziemką, i że przed Bogiemъ po- przysiągł wjareгъ Donnie Elenie de Castella Shelly Fernan- dez de Cordova, błaga Krѳlowę najpokorniej аby mu ustnie dane pozwolenie potwierdzić i wejść w te związki dozwo- lić raczyła. List Infanta byłъ przedmiotemъ długichъ narad Ministrów.

— Obecni tu Kapitanowie Jeneralni: Manso, Pavia i Sauz, mają się natychmiast udać na miejsce swego urzędo- wania do Waleneyi, Valladolid i Grenady.

— W Katalonii wszystkie ważniejsze miejsca osadzone będą wojskiem, a półki nieregularne wysłane zostaną na ściganie powstańców.

— Генераль капитанъ Аррагоніи выступилъ изъ Сарагосы 23-го с. м. съ четырьмя ротами пѣхоты, отрядомъ кавалеріи и артиллеріи. Говорятъ, онъ двинулся въ нижнюю Аррагонію.

— Правительство южно-американской экваторской республики извѣстило, отъ 6-го Декабря, здѣшняго своего генеральнаго консула, банкира и депутата Риваса, что оно до сего времени не предприняло еще никакихъ несприятельныхъ мѣръ противъ Испаніи, однако рѣшило выдавать денежные вспоможенія и земли всѣмъ принадлежащимъ къ экспедиціи генерала Флореса испанскимъ нижнимъ чинамъ и унтеръ-офицерамъ, кои, прибывъ въ экваторскую республику, оставятъ его.

— Новый министръ внутреннихъ дѣлъ разрѣшилъ возвратиться въ Испанію 48 лицамъ, которыя исключены были изъ амнистіи; въ числѣ ихъ находится избранный въ депутаты Гомезъ-де-ла-Серна, послѣдній министръ внутреннихъ дѣлъ при Эспартеро.

Т у р ц и я.

Константинополь, 10 Февраля.

Съ французскимъ пароходомъ получено здѣсь 4 числа донесеніе на счетъ оскорбительнаго обхожденія, которому турецкій посланникъ въ Афинахъ, Г. Муссурусъ подвергся со стороны Короля на придворномъ балѣ, и слѣдовательно въ присутствіи всѣхъ своихъ со товарищей, потому поводу, что дѣйствуя по духу данной ему инструкціи, отказалъ королевскому адъютанту въ посвидѣтельствваніи паспорта, даннаго ему въ Константинополь. О впечатлѣніи, какое произвело на диванъ оскорбленіе, нанесенное представителю Султана, можно судить изъ той поспѣшности, съ которою турецкіе министры произвели того же числа совѣщаніе по сему происшествію, для избранія соотвѣтственнаго пути дальнѣйшаго поведенія по сему дѣлу. Результатъ сего совѣщанія утвержденъ былъ Султаномъ на другой день, и правительственный пароходъ имѣлъ тотчасъ отправиться въ Пирейскую гавань, пробывъ тамъ всего 24 часа, и если бы въ продолженіе сего времени со стороны греческаго правительства требованіе удовлетвореніе, то есть, если бы президентъ министровъ не испросилъ лично извиненія у Г. Муссуруса, и неисходатайствовалъ письма у Короля къ Султану, въ коемъ изъяснено было бы сожалѣніе о случившемся происшествіи: турецкое посольство должно было на томъ же пароходѣ отправиться обратно въ Константинополь, а спусти три мѣсяца, если бы еще греческое правительство не оказало ни какого удовлетворенія, пребывающій здѣсь греческій посланникъ имѣлъ получить паспорта и всѣ дипломатическія сношенія съ Греціею имѣли бытъ прекращены. Изъ сего видно, что Порты одобряетъ поведеніе своего посланника въ Афинахъ.

— 18-го Января, въ Янінѣ произведено нарушеніе общаго спокойствія фанатическою чертою. Тамашній французскій консулъ, по просьбѣ престарѣлаго, больного и лишеннаго зрѣнія греческаго вице-консула, старался защитить отъ пытки двухъ Грековъ, кои будучи обвинены въ совершенномъ смертоубійствѣ Мусулманина, но не чѣмъ ни удичены, защитили свое невинность. Онъ и успѣлъ въ этомъ отчасти. Одинъ изъ заключенныхъ Грековъ былъ уже подвергався пыткѣ, какъ вдругъ Г. Сабатіе, освободилъ его, вмѣстѣ съ его товарищемъ, на кого приходила очередь, и передалъ ихъ подъ покровительство греческаго вице-консула. Но взволнованная этимъ чернѣ, собравшись въ многочисленности около французскаго консульскаго дома, шумѣла, кричала, требовала выдачи узниковъ, полагая, что они тамъ скрыты. Защитники уже ворвались было на дворъ, но консулъ со своими кавасами прогналъ ихъ за ворота и заперъ оныя, не получивъ, ни онъ самъ ни кавасы никакого повѣщенія отъ ипостольныхъ выстрѣловъ. Французскій посланникъ въ Константинополь, баронъ Буркене потребовалъ уже удовлетворенія по сему предмету.

— Kapitan Jeneralny Aragonii wyszedł z Saragossy 23, z czterema kompaniami piechoty, oddziałem jazdy i tylerji; mówią, że się udał do Niższej Aragonii.

— Rząd południowo-amerykańskiej Rzeczypospolitej Ecuador zawiadomił pod dniem 6 grudnia swego tutejszego Konsula Jeneralnego, bankiera i Deputowanego Rivasa, że do owego czasu nie przedsięwziął jeszcze żadnych przyjacielskich przeciwko Hiszpanii kroków, jednakże stanowił udzielać wsparcie pieniężne i grunta wszystkim należącym do wyprawy Generała Flores żołnierzom i pułkownikom hiszpańskim, którzy za przybyciem do Ecuador odłączają się od niego.

— Nowy Minister spraw wewnętrznych udzielił pozwolenie na powrót do Hiszpanii 48 osobom, które z amnestyi wyłączone były; pomiędzy nimi znajduje się wybrany na Deputowanego Gomez de la Serna, ostatni Minister spraw wewnętrznych za Esparterego.

Т и а с т а.

Константинополь 10 лютого.

Французскій паростатекъ поэтоты привіозилъ ту дѣлю wiadomość o obrażającym obęjsie, jakiego P. Mussurus Poseł turecki w Atenach, doznał od Króla na balu dworskim, a zatem w obec wszystkich swoich kolegów, z powodu, że w duchu instrukcyi swoich działając, odmówił adjutantowi królewskiemu wizy paszportu wydanego w Konstantynopolu. O wrażeniu, jakie sprawiła na Dywanie obraza wyrządzona Reprezentantowi Suлтана, sadi można z szybkości, z jaką Ministrowie Turcyi odbyli tegoż dnia naradę nad tym wypadkiem, w celu obrania stosownej drogi dalszego postępowania w tej sprawie. Wypadek tej narady zyskał nazajutrz przyzwolenie Suлтана i parostatek rządowy miał udać się natychmiast do portu Pireus, zabawić tam tylko 24 godzin, i jeżeliby w tym przeciągu czasu nie nastąpiło ze strony Rządu greckiego żądane zadośćuczynienie, to jest, jeżeliby Rząd grecki nie przeprosił osobiście P. Mussurus, i nie wyjednał od Króla listu do Suлтана, w którymby wynurzone było ubolewanie nad zaszłym wypadkiem; poselstwo tureckie miało na tymże parostatku wrócić do Konstantynopola, a po upływie trzech miesięcy, jeżeliby jeszcze rząd grecki nie dał żadnego zadośćuczynienia, rezydujący tu Poseł grecki miał otrzymać paszportu i wszelkie dyplomatyczne stosunki z Grecyą miały zostać zerwane. Z tego okazuje się, że Porta pochwała postępowanie Posła swego w Atenach.

— W Janinie zaszło d. 18 stycznia naruszenie spokoju publicznego przez fанатyczne pospólstwo. Tameczny Konsul francuzki, P. Sabatier, na prośbę osłabionego wiekiem, zehorzalego i niewidomego Wice-Konsula greckiego, starał się zasłonić od tortur dwóch Hellenów, którzy obwinieni o popełnione niedawno zamordowanie Muzulmana, ale niezem nie przekonani, obstawali przy swojej niewinności. Jakoż udało mu się to tylko w części. Jeden z uwiezionych Greków był już daremnie dręczony, gdy nadszedłszy P. Sabatier, oswobodził go wraz z towarzyszem jego, na którego kolej przyszło miała, z rąk dręczycieli, i oddał pod opiekę greckiego Wice-Konsula. Ale obrzzone tém pospólstwo, skupiło się tłumnie przed Konsulatem francuzki, złorzecząc, krzycząc, i domagając się wydania więźniów, których mniemano tam być ukrytymi. Przywódcy już byli właśnie wtargnęli na dziedziniec, kiedy Konsul z Kawasami swoimi wypędził szczęśliwie napastników za bramę i takową zaryglował, nie doznawszy ani on, ani Kawasowie, żadnego uszkodzenia od szwiszczących z ulicy kul pistoletowych. Poseł francuzki w Konstantynopolu, Baron Bourquene, udał się już z prośbą do Dywanu o zadośćuczynienie w tym względzie.